

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Οὐαλσταῖνος ὁ φιλόπρονος καὶ ἐλεήμων, ὁ ἐν Τάβερχαμ (Ἀγγλία) † 30ῆ Μαΐου 1016

Ὁ Ἅγιος Οὐαλσταῖνος (St. Walstan) γεννήθηκε στὸ χωριὸ Μπάουμπεργκ (Bawburgh). **Εἶχε** βασιλικὴ καταγωγὴ· ὁ πατέρας του ὠνομάζετο Βενέδικτος καὶ ἡ μητέρα τοῦ Μπλίνδα (Blida, Blide, Blitha)¹.

Κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν γονέων του, οἱ ὁποῖοι διέθεταν βιβλιοθήκη, ὁ μικρὸς Οὐαλσταῖνος ἀγαποῦσε παιδιόθεν τὸ διάβασμα καὶ δὴ τὴν μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

Ἐντυπωσιάσθηκε ἰδιαίτερος ἀπὸ τὸν στίχο τοῦ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου: «οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν, ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητῆς» (Λουκ. ιδ' 33). **Αὐτὸ** ἄγγιξε τόσο βαθεῖα τὴν καρδιά του, ὥστε ὁ Οὐαλσταῖνος ἀπεφάσισε νὰ τηρήσῃ τὴν ἐντολὴ αὐτὴ στὸ ἀκέραιο. **Ἔτσι**, σὲ πολὺ νεαρὰ ἡλικία, μόλις ἑπτὰ ἐτῶν, ὁ Οὐαλσταῖνος ὑποσχέθηκε νὰ ἀπαρνηθῆ τὰ πάντα γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀφοσιωθῆ στὸν Κύριο μὲ ταπεινώσι καὶ νὰ παραμείνῃ στὴν ἀφάνεια.

Ἄν ἦταν ἀκόμη δεκατριῶν ἐτῶν, ὅταν ὁ Οὐαλσταῖνος εἶπε στοὺς γονεῖς του, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν οἶκόν τους γιὰ πάντα. **Ὁ** Βενέδικτος καὶ ἡ Μπλίνδα, οἱ ὁποῖοι εἶχαν προειδοποιηθῆ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ υἱοῦ τους ἀπὸ ἓναν Ἄγγελο σὲ κάποιον ὄνειρο, συναίνεσαν στὴν ἐπιθυμία του, ἂν καὶ ἐθλίβοντο βαθεῖα μέσα τους.

Ἔτσι ὁ Οὐαλσταῖνος ἄφησε τὸν πατρικὸ οἶκο καὶ ἄρχισε τὴν πο-

ρεία του. **Κ**αθὼς περνοῦσε ἀπὸ τὸν οἰκισμὸ Κόσσεσῦ (Costessey), συνάντησε δύο ζητιάνους, στοὺς ὁποίους ἔδωσε τὰ πλούσια ἐνδύματά του καὶ ἐνδύθηκε τὰ πτωχικά τους. **Ἐ**πειτα ἔφθασε στὸ χωριὸ Τάβερχαμ (Taverham), ὅπου ἀπεφάσισε νὰ ἀναπαυθῆ. **Ἐ**νας χωρικός ὀνόματι Νάλγκα (Nalga), ὁ ὁποῖος εἶχε ἓνα μεγάλο ἀγρόκτημα, προσέφερε στὸν Οὐαλσταῖνο ἐργασία.

Ἐτσι, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἐργάτης στὰ κτήματα τοῦ Νάλγκα καὶ παρέμεινε στὸ Τάβερχαμ μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του. **Π**ολὸν σύντομα ἀπέκτησε φήμη γιὰ τὴν σκληρὴ ἐργασία καὶ τὴν εὐσέβειά του. **Ἐ**γινε πολὺ οἰκεῖος στοὺς πτωχοὺς καὶ ἐξαιρετικὰ φιλόανθρωπος, μοιράζων τόσο τὴν τροφὴ ὅσο καὶ τὰ ἐνδύματά του σὲ ὅσους τὰ εἶχαν ἀνάγκη. **Ὁ** Νάλγκα τοῦ ἔδιδε μισθό, τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ὁποίου ὁ Ἅγιος μοιραζόταν ἀμέσως μετὰ τοὺς ἀπόρους. **Σ**υχνὰ ἐκτελοῦσε τὴν ἐργασία του ἀνυπόδητος. **Ἡ** σύζυγος τοῦ Νάλγκα, ἀπὸ οἶκτο πρὸς αὐτόν, τοῦ ἔδιδε καινούργια ὑποδήματα καὶ ἐπὶ πλέον φαγητό. **Ἀ**λλὰ ὁ Οὐαλσταῖνος τὰ μοίραζε ἀμέσως ὅλα στοὺς περαστικούς ζητιάνους.

Μία φορὰ ὁ Νάλγκα καὶ ἡ σύζυγός του ἐθύμωσαν ἐναντίον του γι' αὐτό, ἀλλὰ ὁ Οὐαλσταῖνος τοὺς ἐξήγησε, ὅτι οἱ πτωχοὶ ἄνθρωποι μᾶς στέλνονται ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ ἐλέγξῃ ἂν Τὸν ἀγαπᾶμε περισσότερο ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας. **Μ**ία ἡμέρα ἡ σύζυγος τοῦ Νάλγκα ἔπεσε στὸν πειρασμό, γιὰ νὰ χλευάσῃ τὸν Οὐαλσταῖνο, νὰ τὸν στείλῃ στὸ δάσος νὰ μαζεύσῃ χόρτα, κλαριά καὶ τσουκνίδες. **Ὁ**μως, ὡς ἐκ θαύματος, ὁ Ἅγιος περνοῦσε εὐκόλα μέσα ἀπὸ τὰ ἀγκάθια, τὰ ὁποῖα ἦταν μαλακὰ σὰν πετάλια τριαντάφυλλου καὶ ἀνέδιδαν ἓνα πολὺ γλυκὸ ἄρωμα. **Β**λέποντες αὐτό, οἱ ἀφέντες του μετενόησαν καὶ ὑποκλίθηκαν ἐνώπιον τοῦ Οὐαλσταῖνου. **Ὁ** δὲ ταπεινὸς Οὐαλσταῖνος δὲν προσβλήθηκε καὶ συνέχισε νὰ τοὺς ἀγαπᾶ.

Πέρασαν πολλὰ χρόνια. **Ὁ** Οὐαλσταῖνος ἔγινε γνωστὸς καὶ ἀγαπητὸς σὲ ὅλους στὴν περιοχὴ γιὰ τὰ χαρίσματά του, τὴν προσευχὴ, τὴν νηστεία, τὴν σκληρὴ ἐργασία, τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν ἀφθονὴ ἀγάπη γιὰ ὅλα τὰ πλάσματα τοῦ Θεοῦ, ἀνθρώπους καὶ ζῶα. **Ὁ** Παντοδύναμος Θεὸς τοῦ δῶρισε καὶ τὸ χάρισμα τῆς θαυματουργίας. **Μ**έσω τῶν προσευχῶν του οἱ ἄνθρωποι ἐθεραπεύοντο ἀπὸ πολλὰς ἀσθένειες, καὶ τοῦ ἔφεραν συχνὰ τὰ ζῶα των γιὰ θεραπεία. **Κ**άθε εἶδους ἐργασία εὐημεροῦσε μέσα ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ εὐγενικοῦ Οὐαλσταῖνου καὶ ὁ Δημιουργὸς εὐλογοῦσε ὅ,τι ἔκανε.

Μέχρι τὸ τέλος τῆς ζωῆς του, ὁ Οὐαλσταῖνος παρέμεινε στὸ ἀγρόκτημα τοῦ Νάλγκα, μετὰ ἡσυχία καὶ πτωχεία, διατηρῶν μυστικὴ τὴν βασιλικὴ του καταγωγὴ καὶ δίδων ἐλεημοσύνη τὸν μισθὸν του. **Ἀ**ποσου-

ρόταν συχνά για περισσότερη ήσυχία και προσευχή σε έναν τόπο όπου ύψονόταν ένας αρχαίος χριστιανικός Σταυρός, συμμετείχε στην οικοδόμησι ενός μικρού ναού και τα τελευταία χρόνια της ζωής του είχε συχνά όραματα. **Α**κόμη και οι γονείς του, οι όποιοι εγκαταβίωναν πλησίον του Μπάουμπεργκ δεν υποψιάζοντο, ότι ο καλόκαρδος Άγιος αγρότης του Τάβερχαμ, για τον οποίο όπωσδήποτε είχαν ακούσει, ήταν ο υιός τους.

Ο Νάλγκα και η σύζυγός του έτρεφαν μεγάλη αγάπη για τον Ουαλστανό και αφού ήσαν άτεκνοι, ήθελαν να τον κάνουν κληρονόμο τους. **Ε**κείνος όμως δεν το δέχθηκε και συνέχισε να εργάζεται με ζήλο στο αγρόκτημα για είκοσι οκτώ έτη. **Δ**έχθηκε όμως ένα δώρο από τον Νάλγκα, δύο λευκά μοσχάρια και μία άμαξα όχι βεβαίως από ιδιοτέλεια αλλά επειδή ένας Άγγελος τον είχε προστάξει να το κάνει, επειδή ήταν το θέλημα του Θεού.

* * *

Μία ημέρα τον Μάιο του 1016, στην αρχή της εποχής του σανού, ο Ουαλστανος θέριζε μαζί με έναν άλλο εργάτη, όταν του εμφανίσθηκε ένας Άγγελος, ο οποίος παρέμεινε άορατος στον σύντροφό του, και του είπε: **«Ο**υαλστανέ, σε τρεις ημέρες θα φύγης από την ζωή αυτή και θα μεταβής στον Παράδεισο».

Ο άνθρωπος του Θεού άφησε άμέσως το δρεπάνι, έτρεξε στον Ίερέα του χωριού, και του ζήτησε να έλθη την τρίτη ημέρα, για να τον κοινωνήσει για τελευταία φορά. **Τ**ην ίδια ημέρα ο άνθρωπος του Θεού άκουσε και ουράνια μελωδία μιας χορωδίας Άγγέλων και είδε πολλές άγγελικες στρατιές να δοξάζουν την Αγία Τριάδα.

Εν τῷ μεταξύ, ο Νάλγκα μετέβη στην αγορά του Νόριτς, η οποία εύρίσκετο τότε υπό τον έλεγχο του Δανού Βασιλέως Κανούτ (Canute)². **Ε**κεί άκουσε μία ανακοίνωση, ότι όποιος εγνώριζε πού εύρίσκετο ο Ουαλστανος, συγγενής του Άγγλου Βασιλέως, θα έπρεπε να ενημερώσει τις αρχές το συντομώτερο δυνατόν. **Ο** Νάλγκα έμαθε, ότι ο Βασιλεύς έστελνε τους ανθρώπους του να αναζητήσουν τον Ουαλστανό. **Π**ροειδοποίησαν, ότι όποιος φιλοξενούσε τον Ουαλστανό έπρεπε να τον παραδώσει χωρίς καθυστέρηση. **Τ**ί θα πῶ όταν οι Δανοί μάθουν ότι σε κράτησα εδώ;», έρώτησε ο Νάλγκα τον Ουαλστανό όταν επέστρεψε στον οικό του. **Ο** Άγιος απήντησε, ότι πρέπει να πῆ την αλήθεια. **Τ**ότε του είπε την αποκάλυψη του Άγγέλου.

Ετσι, την Δευτέρα 30η Μαΐου 1016 ο Ίερεύς του χωριού ήλθε στον Ουαλστανό, ενώ αυτός έθέριζε στα χωράφια. **Ε**ίχε δουλεύσει με το δρεπάνι του μέχρι το μεσημέρι και τότε ήλθε η τελευταία του ώρα.

Απεικόνιςς όράματος του Αγίου Ουαλστανού.

Καθὼς ὁ Ἱερεὺς ἐτοιμαζόταν νὰ κοινωνήσῃ τὸν Οὐαλστᾶνο, ὁ τελευταῖος συνειδητοποίησε, ὅτι δὲν ὑπῆρχε νερὸ γιὰ νὰ πλύνη τὰ χερίά του. Ὁ Οὐαλστᾶνος προσευχήθηκε γονατιστὸς καί, ἰδοὺ, ἀμέσως ἀνέβλυσε ἐνώπιόν του μία πηγὴ. Ἀφοῦ ἔλαβε τὴν Θεία Κοινωνία, ὁ Οὐαλστᾶνος εἶπε στοὺς συγκεντρωμένους ἐκεῖ, νὰ τοποθετήσουν τὸ σῶμά του στὴν ἄμαξα μετὰ τὴν ἀνάπαυσί του καὶ νὰ τὸ δέσουν μὲ τὰ δύο λευκὰ μοσχάρια. «Δὲν χρειάζεται νὰ τὰ ὀδηγήσετε, ἀλλὰ τὰ μοσχάρια θὰ τὰ ὀδηγήσῃ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος», εἶπε ὁ Ἅγιος. Ἐν συνεχείᾳ, ἀνέπεμψε μία προσευχὴ καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Σωτῆρα κάθε ἀσθενῆς, χωρικός ἢ ἐργάτης, νὰ λάβῃ ἀνακούφισι καὶ θεραπεία τῶν ἀσθενειῶν του ἢ τοῦ ζώου του μέσῳ τῶν πρεσβειῶν του, ἐφ' ὅσον θὰ προσηύχοντο μὲ πίστι. Τὴν στιγμὴ ἐκείνη ἀκούσθηκε οὐρανόθεν μία φωνή, ἡ ὁποία ἔλεγε: «Οὐαλστανέ, ἡ δέησίς σου ἔγινε δεκτὴ. Πρόσελθε νὰ λάβῃς ἀνάπαυσι ἀπὸ τοὺς κόπους σου καὶ εἴσελθε στὴν αἰώνια εὐφροσύνη».

Μετὰ τὴν μετάληψι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ὁ Ἅγιος Οὐαλστᾶνος ἐκοιμήθη καὶ ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἓνα λευκὸ περιστέρι ἐθεάθη νὰ πετᾷ πρὸς τὰ πάνω καὶ νὰ ἐξαφανίζεται στὸν οὐρανό. Ἡ ἀγία του ψυχὴ ἐνώθη με τὸν ἀγαπημένο του Σωτῆρα. Ὁ Οὐαλστᾶνος ἦταν σαράντα ἐνὸς ἐτῶν. Ὁ Νάλγκα καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Τάβερχαμ τοποθέτησαν τὸ σῶμα τοῦ Οὐαλστανῶς στὴν ἄμαξα καὶ προσάρμοσαν τὰ μοσχάρια σὲ αὐτό.

Ἄρχισαν νὰ κινοῦνται κατὰ μῆκος τοῦ τοπικοῦ ποταμοῦ Γουένσαμ (Wensum), καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὴν δύναμι τοῦ Θεοῦ. Ὅπου σταματοῦσαν γιὰ νὰ ξεκουραθοῦν, ἀναβλύζονταν ἱερὲς πηγὲς μὲ καθαρὸ νερό. Ἐτσι, τρεῖς ἱερὲς πηγὲς ἐφανίσθησαν ἐκείνη τὴν ἡμέρα: ἐκείνη στὸ Τάβερχαμ (μέσῳ τῶν προσευχῶν τοῦ Οὐαλστανῶς), στὴν συνέχεια στὸ Κόσσεσεῦ καί, τέλος, στὸ Μπάουμπεργκ –τὴν γενέτειρα τοῦ Ἁγίου. Ἡ πομπή, ὅταν ἐφθασε στὸ Μπάουμπεργκ, ἀνέβηκε ἓναν ἀπότομο λόφο πρὸς τὴν Ἐκκλησίᾳ. Ἐκεῖ σταμάτησαν τὰ μοσχάρια.

Τὰ ἅγια Λεῖψανα τοῦ ἱεροῦ ἀνδρὸς διαφυλάχθηκαν μέσα στὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Μπάουμπεργκ. Ἐνα νέο Παρεκκλήσι ἀνεγέρθηκε στὴν βόρεια πλευρὰ του, ὅπου ἀναπαύεται τὸ ἱερὸ σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου. Ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία ἦταν τότε ἀφιερωμένη στὴν Παναγία μας, ἀργότερα ἀφιερώθηκε καὶ στὸν Ἅγιο Οὐαλστᾶνο, ὁ ὁποῖος ἔγινε συμ-προστάτης της.

Ὁ τοπικὸς Ἐπίσκοπος ἐνέκρινε ἀμέσως νὰ τιμᾶται ὡς Ἅγιος ὁ Οὐαλστᾶνος, μὲ τὴν λαϊκὴ συναίνεσι, καὶ καταγράφηκαν οἱ μαρτυρίες τοῦ Νάλγκα καὶ τῆς συζύγου του, ὡς καὶ τῶν ἀνθρώπων ὅσοι ἐγνώριζαν τὸν Οὐαλστᾶνο καὶ τοῦ Ἱερέως ἐξομολόγου του. Ἐκείνη

τὴν ἐποχὴ οἱ γονεῖς τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ (οἱ ὅποιοι ἦσαν ἀκόμῃ ἐν ζωῇ) ἔμαθαν λεπτομερῶς τὴν ἱστορία τῆς ζωῆς τοῦ υἱοῦ τους καὶ ἄρχισαν καὶ αὐτοὶ νὰ τὸν τιμοῦν ὡς Ἅγιο.

Ὅσο γιὰ τὴν μητέρα του, τὴν Μπλίνδα, ἐβάδισε στὰ ἴχνη τοῦ υἱοῦ της μέχρι τὸ τέλος τῆς μακροχρονίου ζωῆς της. **Διάσημη** γιὰ τὴν ἀσκητικὴ τῆς ζωῆς, τιμήθηκε τοπικὰ ὡς Ἁγία μετὰ τὸ θάνατό της. **Τὰ** Λεῖψανα τῆς Ἁγίας Μπλίνδας ἐφυλάσσοντο ἐπὶ αἰῶνες σὲ εἰδικὸ Παρεκκλήσι στὴν Ἐκκλησία τῆς Παναγίας μας στὸ χωριὸ Μάρθαμ (Martham) τοῦ Νόρφολκ, ἀλλὰ ἐξαφανίστηκαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Μεταρρυθμίσεως, ἢ δὲ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς της εἶναι ἄγνωστη.

* * *

Οἱ τόποι τῆς γεννήσεως τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ (Μπάουμπεργκ), τῶν κόπων καὶ τῆς κοιμήσεώς του (Τάβερχαμ), μαζί μὲ τὸ Κόστερρεϋ, ἔγιναν διάσημοι τόποι προσκυνήματος. **Μέσω** τῶν προσευχῶν τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ, ὁ Κύριος ἔκανε ἄφθονα θαύματα θεραπείας σὲ ἀνθρώπους καὶ ζῶα καὶ ὅλοι ὅσοι ἀναζήτησαν θεραπεία στὶς τρεῖς ἀναφερόμενες πηγές θεραπεύθηκαν. **Οἱ** δαιμονισμένοι ἀπαλλάσσονταν ἀπὸ τὰ πονηρὰ πνεύματα, οἱ κωφάλαοι θεραπεύονταν, ὅσοι εἶχαν πυρετὸ, παράλυσι ἢ χωλότητα ἀνάρρωναν, ὅσοι εἶχαν ὀφθαλμικὲς παθήσεις θεραπεύονταν μόλις ἔπλυναν τὰ μάτια τους στὸ ἁγίασμα τῶν πηγῶν.

Ἔτσι ὁ Οὐαλσταῖνος ἔγινε ὁ Ἅγιος Προστάτης τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἀγροτικῶν ἐργατῶν, τῶν κτηνοτρόφων, τῶν θεριστῶν, τῶν βοσκῶν, τῶν χωρικῶν, τῶν ἀγροκτημάτων καὶ τῶν ἀγροτικῶν ζώων στὸ Νόρφολκ καὶ σὲ ὅλη τὴν Ἀνατολικὴ Ἀγγλία. **Γιὰ** αἰῶνες, ἀγρότες ἀπὸ πολλὰς περιοχὰς τῆς Ἀγγλίας συνέρρεαν στὸ Ναὸ καὶ τὰ πηγάδια τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ. **Πολλοὶ** ἔφεραν μαζί τους τὰ ἄρρωστα ζῶα καὶ τὰ βοσειδῆ τους καὶ πολλὰ θεραπεύθηκαν.

Ὁ Ἅγιος Οὐαλσταῖνος θεωρήθηκε ὡς Ἅγιος τῶν ἀπλῶν ἐργαζομένων, οἱ ὅποιοι τὸν θεωροῦσαν ἕναν ἀπὸ αὐτοῦς. **Ἦταν** πλησίον τοῦ ἀγροτικοῦ λαοῦ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς του καὶ παρέμεινε τέτοιος καὶ μετὰ τὴν ἀνάπαυσί του. **Αὐτὸς** εἶναι ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖον ἡ μνήμη του δὲν ἔσβησε ποτέ. **Ἡ** εἰσορὴ προσκυνητῶν ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε ἔγινε φροντίδα ἢ Ἐκκλησία τοῦ Μπάουμπεργκ νὰ ἔχη πολλοὺς Ἱερεῖς, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τοὺς προσκυνητὲς. **Οἱ** γενναϊόδωρες δωρεὲς τῶν πιστῶν συνέβαλαν καὶ στὴν ἐπέκτασι τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ παρέμεινε τόπος προσκυνήματος μέχρι τὰ δεινὰ τῆς Μεταρρυθμίσεως, ὅταν τὰ Λεῖψανά του καταστράφηκαν τὸ 1538. **Ἄν** καὶ ἡ προσκύνησις τῶν Ἁγίων ἀπαγορεύθηκε, οἱ χωρικοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας δὲν ἐλησμόνησαν ποτὲ τὸν Ἅγιο καὶ συνέχισαν νὰ συρρέουν στὰ ἱερὰ πηγάδια του, παρὰ τὸν κίνδυνο

τῶν ἐπιτιμιῶν, καὶ νὰ μεταδίδουν ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ τὶς διηγήσεις σχετικὲς μὲ τὸν βίο καὶ τὰ θαύματα τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ.

Ἔτσι, ἡ λαϊκὴ εὐλάβεια πρὸς τὸν Ἅγιο Οὐαλστᾶνο ἐπιβίωσε μέχρι σήμερα καὶ οἱ ἄνθρωποι συνεχίζουν νὰ ἀντλοῦν ἀπὸ τὶς πηγές του πρὸς ἰαματικὴ βοήθεια τῶν παθήσεων τους ἢ τῶν ζώων τους. **Τὸ** πρῶτο Ὀρθόδοξο προσκύνημα στὸν Ἅγιο Οὐαλστᾶνο διωργανώθηκε τὸ 1998 καὶ ἔκτοτε Ὀρθόδοξοι πιστοὶ διαφόρων ἐθνικοτήτων ἐρχονται τακτικὰ στοὺς ἱεροὺς τόπους τοῦ Ἁγίου.

* * *

Ἀπὸ τὰ Θαύματα τοῦ Ἁγίου

Ὁ Φράνσις Μπᾶνν (Francis Bunn) ἀπὸ τὸ Κόστεσεϋ, ὑπέφερε πολὺ ἀπὸ μία ἀνοιχτὴ πληγὴ στὸ πόδι ἀπὸ τὴν παιδικὴ του ἡλικία, ἐνῶ κανένα φάρμακο δὲν τὸν βοηθοῦσε. **Κατὰ** τὴν διάρκεια τῆς παραμονῆς του στὴν Ἰρλανδία τὴν ἐποχὴ τῶν Ναπολεόντειων Πολέμων νυμφεύθηκε μία Ἰρλανδὴ γυναίκα. **Ἐν** συνεχείᾳ, ἐπέστρεψαν στὴν Ἀγγλία. **Ἀρκετὰ** ἔτη ἀργότερα, μετὰ ἀπὸ συμβουλὴ τῆς συζύγου του, ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ πηγάδι τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ στὸ Μπάουμπουργκ καὶ ἀμέσως θεραπεύθηκε πλήρως τὸ πόδι του.

Τὸ 1839 μία Γαλλίδα καθολικὴ Μοναχὴ, ἡ ὁποία ζοῦσε στὸ Λονδίνο, ἦταν ἐτοιμοθάνατη. **Μόλις** ὅμως τῆς ἔφεραν λίγο νερὸ ἀπὸ τὸ πηγάδι τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ καὶ μερικὰ βρῦα καὶ ἤπιε ἀπὸ τὸ ἀγίασμα, ἡ ἀσθένειά της ἔφυγε.

Λίγα χρόνια ἀργότερα, μία ἄλλη καθολικὴ Μοναχὴ στὸ Λονδίνο θεραπεύθηκε ἀπὸ τὴν φυματίωσι μὲ τὸ ἴδιο φάρμακο.

Τὸ 1913 μία περίπτωσι ἐξελισσόμενης τυφλώσεως θεραπεύθηκε μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἴδιου βρῦου.

Τὸ 1927, τὸ ἄλογο ἐνὸς ἀγρότου ὑπέφερε ἀπὸ μία ἀνοιχτὴ πληγὴ. **Μεταφέρθηκε** στὸ πηγάδι τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ. **Πλύθηκε** ἐκεῖ γιὰ δέκα ἡμέρες καὶ θεραπεύθηκε.

Τὸ 1989, ὁ Ἅγιος Οὐαλστᾶνος ἀνακηρύχθηκε Προστάτης τῆς βρετανικῆς βιομηχανίας τροφίμων καὶ τῆς γεωργίας. **Πρὶν** ἀπὸ ἀρκετὰ ἔτη, ὠρισμένα τοπικὰ μέσα ἐνημερώσεως ὑποστήριζαν τὴν μείωσι μιᾶς μολύνσεως μεταξὺ τῶν ἀγροτικῶν ζώων τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας καὶ τὴν ἀπέδωσαν στὴν μεσολάβησι τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ. **Τὰ** τελευταῖα ἔτη ἡ εὐλάβεια πρὸς τὸν Ἅγιο καὶ ἡ φήμη του ἔχει διαδοθῆ καὶ σὲ ἄλλες περιοχὲς τῆς Ἀγγλίας καὶ πέραν αὐτῆς, ἀκόμη καὶ μέχρι τὴν Κένυα καὶ τὴν Ρωσία.

Ὁ Ἅγιος Οὐαλσταῖνος ἀπεικονίζεται συνήθως μὲ ἓνα δρεπάνι καὶ ἓνα στέμμα ἢ σκῆπτρο, καθὼς καὶ μὲ δύο λευκὰ μοσχάρια δίπλα του. Ὑπάρχει καὶ Κανὼν πρὸς τὸν Ἅγιο (Canon to the Holy Righteous Walstan of Taverham).

Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ, τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἅγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

(*) Βλ. <https://orthochristian.com/113653.html>. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Ἡ πρώτη καὶ πιδ ἀθεντική περιγραφή τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Οὐαλστανοῦ, γράφθηκε ἀμέσως μετὰ τὴν Κοίμησί του, ἡ ὁποία δὲν ἔχει διασωθῆ. Οἱ μεταγενέστεροι βίοι του στὴν ἀγγλικὴ καὶ τὴν λατινικὴ γλῶσσα ἐγράφησαν τὸν ΙΔ' καὶ τὸν ΙΕ' αἰ.: ὁ πρῶτος εἶναι σὲ στίχους, ἐνῶ ὁ δεῦτερος, φτιαγμένος σὲ ξύλινο δίπτυχο. Παρ' ὄλο πὸ ἀυτὲς οἱ ἀφηγήσεις εἶναι ἓνα μείγμα γεγονότων, παλαιῶν παραδόσεων καὶ λαϊκῶν παραδόσεων, μπορούμε νὰ ἀναδημιουργήσουμε μίᾶ εἰκόνα τοῦ ἱεροῦ ἀνδρός. Τὸν περασμένο αἰῶνα ἀναπτύχθηκε ἐντονο ἐνδιαφέρον γι' αὐτὸν τὸν μοναδικὸ Ἅγιο μετὰξὺ Ὀρθοδόξων, Καθολικῶν καὶ Ἀγγλικανῶν στὴν Ἀνατολικὴ Ἀγγλία –πιδ πρόσφατα ἡ ἐξέχουσα ἱστορικὸς τοῦ Σάφολκ Κάρολ Τουϊντς ἔχει ἐρευνήσει διεξοδικὰ γιὰ τὸν Ἅγιο Οὐαλσταῖνο.

2. Ὁρισμένοι πιστεύουν ὅτι Ἅγιος Οὐαλσταῖνος δὲν ἐγκατέλειψε ποτὲ τὸ ἀγαπημένο του καταφύγιο στὸ Τάβερχαμ, προκειμένου νὰ ἀποφύγη κάθε κίνδυνο, διότι ἡ περίοδος ἐκεῖνη τῆς ἀγγλικῆς ἱστορίας ἦταν πολὺ ταραχώδης, μὲ τοὺς Δανοὺς νὰ ἐγκαθίστανται σὲ τμήματα τῆς Ἀνατολικῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ μὲ διακυβέρνησι μόνο δύο Βασιλέων.

